

Nicole Boyle Rødtnes &
Bjarke Schjødt Larsen

4 · HELTE I KRIG

Illustreret af
Bodil Bang Heinemeier

GHOST, Skjold, Nordlys, Medusa og Blitz har slået sig sammen for at bekæmpe de onde kræfter, der truer dem og verden!

Da Danny får fingre i en dragt, der gør, at han kan gå igennem vægge, gøre sig usynlig og flyve, bliver han til superhelten

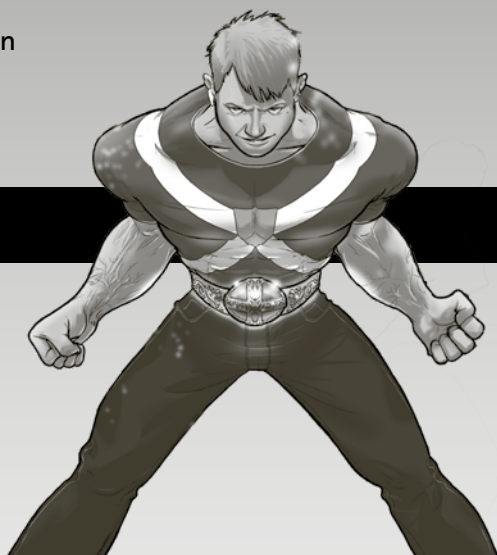
GH**ST**

Siri bliver angrebet af giftslanger og går i koma. Da hun seks måneder senere vågner, vokser der slanger ud af hendes hovedbund, og hun bliver til superhelten

MED**USA**

På en skoleudflugt til Kronborg Slot finder Simon en hemmelighed, der giver ham enorme kræfter, og som gør ham til superhelten SKJOLD.

SKJOLD

En mystisk ulykke giver pigen Malou eksplosive kræfter og gør hende til superhelten

NORDLYS

Efter at være blevet bortført af rumvæsner får Joakim evnen til at se folks dødsdag og ændre den. Han bliver til superhelten

BLITZ

Den falske Skjold

(MEDUSA FORTÆLLER)

Over os brænder de sidste stumper af rumvæsnernes rumskib. Vi burde juble over vores sejr. I stedet står vi og stirrer på Skjold. For Skjold er ikke Skjold. Det er et rumvæsen, der står foran os. Vi kan stadig næsten ikke fatte det. Men mine slanger fornemmer det tydeligt. Hans hjerteslag er alt for hurtige, og Blitz har lige sagt, at han ikke har noget tal over hovedet.

Mens vi står lamslåede og stirrer på den falske Skjold, går han pludselig til angreb. Han kaster sig frem og griber Blitz om halsen med sine store hænder.

”Hjælp ...” pruster Blitz.

Al plastik omkring os begynder at dirre, men inden Blitz når at stille noget op med det, har Nordlys løftet hænderne.

”Slip ham!” siger hun til den falske Skjold. ”Eller jeg sprænger dig i tusind stumper ligesom jeres rumskib.”

Hendes krop og hænder gløder af hendes kræfter. Hun ser ud til at mene hvert et ord, hun siger, selvom hun må være totalt udmattet efter at have smadret rumskibet.

Den falske Skjold ser ud til at tage hendes trussel alvorligt. Han løsner grebet om Blitz' hals og træder væk fra ham.

”Hvor er den rigtige Skjold?” spørger Nordlys.

”Han var på skibet,” siger rumvæsnet med et smil. ”Det skib, du sprængte i luften.”

Hans ord får os alle til at snappe efter vejret. Det betyder jo ... Jeg kan ikke engang tænke tanken. Mens vi alle er lammede af chok, slår rumvæsnet sine hænder mod hinanden. Den falske Skjold-dragt krakelerer, og væsnets kløer kommer til syne.

”Pas på!” når jeg lige at råbe, men så slår den klørerne mod hinanden, og vi bliver ramt af en kraftig trykbølge, der vælter os baglæns på græsplænen ...

Tilfangetaget

(SKJOLD FORTÆLLER)

Her er trygt. Og rart. Varmen omslutter mig som vand. Det føles som at ligge i et badekar og slappe helt af. Langt væk fra verdens problemer. Men det får ikke problemerne til at forsvinde. Tankerne dukker hele tiden op, selvom jeg prøver at skubbe dem væk. Rumvæsner ... De vil invadere Jorden ... De unge helte er i fare ...

Jeg slår øjnene op. ”Nej!” runger min stemme i det trange kammer.

Jeg er dækket af vand. En lyserød hinde omslutter mig, nærmest som om jeg er fanget i en puppe. Hvor er jeg? Hvad er der sket?

Det sidste, jeg husker, er, at rumvæsnet, der kaldte sig prinsesse Sumera, slap fri af Blitz' reb. At jeg prøvede at nedkæmpe hende, at der pludselig var for mange af dem, og at de fangede mig. Og at jeg på trods af min styrke og usårlighed intet kunne stille op.

Jeg rækker ud mod hinden. Den pulserer, som om den er levende. Tanken får det til at vende sig i mig. Men jeg er nødt til at finde ud af, hvor jeg er, så jeg griber fat i hinden og river en flænge i den.

Den lyserøde væske, jeg ligger i, fosser ud. Jeg misser med øjnene mod lyset.

Jeg befinder mig i et stort lokale. Væggene består af orangerødt, honning-lignende snask, og overalt hænger der store pupper.

Jeg kommer ud af min puppe og går hen til de andre. Omridset af et andet menneske er tydeligt bag den tynde hinde. Så flår jeg også en flænge i den, og væsken fosser ud over mine sko. En dreng falder ud i favnen på mig. Jeg lægger ham på jorden og åbner den næste puppe. En pige. En gammel mand. En kvinde på alder med min mor.

Der er mange, og jeg får befriet dem alle.

Stille og roligt begynder de første at vågne.

”Hvor er vi?” spørger en mand.

”Jeg tror, vi er blevet bortført af rumvæsner,” siger jeg.

”Jeg skal nok prøve at få os ud.”

”Skjold!” udbryder en kvinde lettet. Hele Danmarks superhelt er kommet for at redde dem.

Jeg vil sige mere til dem, men jeg ved ikke, hvad jeg skal sige. Jeg er så rystet, at jeg ikke har nogen ord. Det må være første gang, det nogensinde er sket for mig. Emine plejer altid at være efter mig, fordi min mund aldrig står stille, når jeg er ude at kæmpe som superhelt.

Men det gør den nu. Den står helt stille.

Det eneste, jeg kan tænke, er, at min øresnegl er ødelagt. Jeg kan ikke komme i kontakt med Emine. Hun må tro, jeg er død ...

Tanken fylder mig med frygt. Jeg må tilbage til Emine. Og til de andre.

Men først må jeg finde ud af, hvor vi er.

